

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejemano
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravištvu „Mira“
v Celovcu.

Leto X.

V Celovcu 10. marca 1891.

Štev. 5.

Prošnja.

Vse rodoljube prosimo, naj nam vsak iz svoje občine pošljejo imena tistih volilnih mož, ki so za našo stranko glasovali, ker bomo priobčili „zlato knjigo“.

Uredništvo.

Koroške volitve.

Celovški okraj šteje 121 volilnih mož, Velikovški 114, ves volilni okraj toraj 235. Absolutna večina je 118 glasov. Kirschner je dobil 121 glasov, toraj samo 3 nad absolutno večino. Bila je to prav Pyrrhova zmaga, kajti pomisliti je treba, da smo samo po nesrečni naključbi zgubili Grebinjsko občino, ki šteje osem volilnih mož. V Celovcu je dobil Kirschner 95, Muri 22 glasov, 4 niso glasovali, namreč trije konservativni Nemci in en liberalci iz Porač. V Velikovecu je dobil Muri 86, Kirschner 26 glasov, 2 nista glasovala.

Nasprotniki so delali z vsemi pomočki, med katerimi laži niso bile v zadnji vrsti. Časnik „Freie Stimmen“ je par dni pred volitvijo prinesel vest, da ni Muri pravi kandidat, ampak da se bo v zadnjem trenutku Einspielerju umaknil. Ker so bili liberalci proti Einspielerju najbolj nasčuvani, zato so nam hoteli s to lažjo še nekoliko škodovati in volilce begati. Mi nismo mogli odgovoriti, ker žalibog nemamo še tednika. „Celovčanka“ je popravek potisnila med inserate, „Freie Stimmen“, pa so ga prinesle še le v številki, ki je prišla na deželo še le na dan volitve, toraj ga volilci, ki so se v jutro zgodaj na volilni kraj podali, niso mogli brati. Nekteri župani so tudi glasovnice do zadnjega hipa nazaj držali. Nek slovenski volilec, ki je en dan pred volitvijo v Celovcu opraviti imel, pa do tistega dne še ni dobil glasovnice, zahteval jo je po selu pismeno od župana; ta pa je odgovoril, naj pride prihodnji (tedaj na volilni) dan v Celovcu v krčmo pri Geierju, tam jo bo dobil. Tedaj na dan volitve naj bi volilec še le župana po krčmah iskal zavolj glasovnice! Kaj pa bi bilo, ko bi župan tisti dan zbolel? Da bi naščevali volilce zoper duhovščino, izmišljevali so si vsakovrstne laži. Tako je pri neki prvotni volitvi nek liberalci pričujočemu duhovniku zakričal: „Mi smo boljši kristjani, kakor ste vi duhovniki. Zadnjič na kvaterno sredo sem videl devet duhovnikov pri Geierju, ki so vsi meso jedli.“ Znano pa je, da h Geierju le redko kak duhovnik pride, malo verjetno, da bi se jih tam

devet na enkrat sešlo; da bi pa bili na kvaterno sredo meso jedli, je predrzna laž.

Pri okrajnem glavarstvu imajo tudi pisarja, ki zna petice tako izvrstno pisati, da jih vsak za šestice bere. Volilec Krušič iz Bilčovsa je imel glasovnico, v kateri je bila volitev za 6. marec napovedana, namesto na 5. marec. Na to lahko priseže kakih deset prič, ki so glasovnico videli. Tudi petica na glasovnici volileca Brica (Postržišnika) iz Vetrinjske občine je bila močno šestici podobna. — Po končani volitvi, ko so naši iz dvorane šli, so nasprotni volilci in še nekteri Celovški bradači, ki so se jim pred durmi pridružili, grozen krik zagnali, kakor divjaki; upili so: „Pe-re-at Muri!“ in slovenske volilce pitali z raznimi psovkami. Eden naših pa je klobuk zavihtil in zaklical: „Eljen Kossuth!“ na kar je nastal splošen smeh in nasprotniki so utihnili.

Še nekaj pristavimo: Ako se bo Kirschner predrznil, na Dunaju slovenske pravice pobijati v imenu Slovencev samih, povedali mu bomo, da on nema do tega pravice, ker ni voljen od večine Slovencev, ampak od Nemcev in le od manjšine, tistih Slovencev, ki so se že zdavnej izneverili svojemu slovenskemu narodu in so sedaj sluge Nemcev in bauernbundarjev. Dobil je kakih 60 nemških glasov (med temi je 43 Feldkirchnerjev) in kakih 60 slovensko-liberalno-nemškutarskih glasov. Muri pa je dobil 107 slovenskih in le 1 nemški glas, toraj je Muri 47 slovenskih glasov več dobil; večina Slovencev je Murija volila.

V Beljaku je dobil Štih 45, Ghon 95 glasov; v Št. Vidu liberalci Veit Prettnner 140, konservativci Janisch 46; v Špitalu je prišlo do ožje volitve, ker so bili trije kandidati; pri drugi volitvi je dobil liberalci Nischelwitzer 92, konservativci Peitler pa 50 glasov. Povsodi so se tedaj pokazale močne katoliške manjšine, iz katerih lahko postanejo večine, ako bodo nemški konservativci kaj delali. V okraju Velikovec-Celovec pa so nemško-liberalci in slovenski poturčenci letos zadnjokrat zmagali.

O volitvah po drugih deželah bomo poročali v prihodnji številki.

Prvotne volitve na Koroškem

so pokazale, da se slovensko ljudstvo vedno bolj zaveda. Posebno sijajno smo zmagali v Podjurski dolini na južnem bregu Drave. V Tolstem Vrh, na Blatu, v Šmihelu, v Globasnici, v Škocijanu, v Beli in pri Jezeru smo zmagali skoraj brez boja, ker se nasprotniki v teh za-

vednih občinah že blizo več ne upajo. Tudi v Švabeci je bila letos zmaga lahka. V Doberli vesi so jo nasprotniki popihali domov, ko so videli veliko število naših značajnih možakov. Njih vodja g. Plavec je poslal g. komisarju pismo, da se liberalna stranka volitve ne udeleži, ker se za katoliško stranko dela na leci in v spovednici. Ta izgovor je pa smešen: na leci se je prebral samo pastirski list po ukazu viših pastirjev; kar se pa v spovednici govori, tega g. Plavec ne more vedeti; če ima take dokaze, na dan ž njimi!

Trd boj je bil pa v Prevaljah. Nasprotniki so napeli vse svoje moči, in zmage že gotovi so se norčevali iz naših volilcev, ko so ti šli k sv. maši molit za srečno volitev, češ, le molite, zmagali bomo vendar mi. Bog je pa vendar našim pomagal, da so zmagali ravno z enim glasom večine. Dva liberalca sta prepozno prišla, sicer bi bili mi propadli. Ta občina bo toraj vedno v nevarnosti, in naša stranka mora za to skrbeti, da se tu še bolj utrdi. Tudi v Črni so se naši hrabro borili, prišli polnoštevilno in srečno zmagali. Strojni so nasprotniki do zdaj še prizanesli s svojimi krivimi nauki. V Libučah so nas mislili dremajoče zajeti in nabrali so na tihem okoli 40 mož pod svoje bandero. Pa naši podjunjski voditelji so še o pravem času zvedeli za to nakano, vse narodne Libučane hitro zbudili in pripeljali na volišče nad 70 volilcev; toraj so nasprotniki popolnem pogoreli. Posebno je vse rodoljube razveselila sijajna zmaga v Libeličah, kjer so nasprotniki že mislili, da so nepremagljivi. Slava neumornim rodoljubom, ki so tukaj delovali! V Rekarji vesi (Št. Vidu) se naši niso nadejali, da bodo Mohličani, najbrž iz Grabštanja podpihani, pridrli v tolikem številu. Tako je bil poleg treh Slovencev voljen en liberalcec. Tudi v Galicijo piha liberalni („demokratični“) in „bauernbundarski“ veter iz Grabštanja, zato se tam navadno le polovičarsko voli. Tudi letos je bil zraven dveh naših en bolj liberalen mož izvoljen, o katerem danes še ne vemo, kako je volil. Nasprotno pa so bili v Žitari vesi vsi štirje naši izvoljeni. Zato gre hvala v prvi vrsti vrlim možakom iz Št. Lipša, ki so prišli v zadostnem številu.

Vse bolj žalostno pa je šlo v severnem delu Podjunjske doline, na levem Dravskem bregu. Vse okoliščine so bile nam neugodne: imeli smo premalo časa za volilne priprave, nekaj smo se tudi na to zanašali, da so v Ovbrah in Grebinju še zmirom naši zmagovali, da toraj ni take nevarnosti; toda zbolela sta dva rodoljuba, ki sta bila naša pglavitna stebra (eden od nju, gosp. Karpf, je med tem umrl, Bog mu daj dobro!); v Št. Peter je prišel ravno nov župnik, ki mu razmere in ljudje še niso bili tako dobro znani; razun tega so baron Helldorf, vitez Hillinger in vsa liberalna garda iz Lipice, Rude, Grebinja in Ovber na tihem osnuli velikansko agitacijo zoper našo stranko in delovali z groznimi lažmi, kakor „Einspieler je že zaprt!“ in „Einspielerja in Murija so iz deželnega zbora ven vrgli, zato se ima vršiti sedaj nova volitev.“ Iz privatnega lista poizvemo, da so na Rudi volili celó taki, ki nimajo volilne pravice, in so nekega slovenskega volilca iz Gorenč pri durih ven potisnili, da ni smel voliti, čeravno ima pravico. Ukljub temu groznemu pritisku je prišlo v

Grebinju še do ožje volitve; naši kmetje so bili brez voditelja in ker se je ožja volitev vlekla do noči, so nekteri naših, ki imajo daleč domov, prej odšli. Tako se je zgodilo, da je naša stranka propadla v vseh treh občinah in zgubila v Ovbrah 6, v Grebinju 8 in na Rudi 4 glasove.

Visoke Djekše so nam pa zveste ostale. Tudi v Velikovški okolici, v Šmarjeti in Tinjah je šlo po sreči. In ravno v teh krajih so prej nasprotniki gospodovali! Tu se vidi, kaj se dá narediti z marljivim in premišljenim národnim delovanjem.

Zdaj pridemo v Celovško okolico in precej nam jame nasproti pihati mrzla in ojstra Grabštanjska sapa. Zatosili so liberalni duh že v vse sosedne vasi in kraje in preganjajo katoliške in slovenske može s pravim fanatizmom. Duhovnike zaničevati ali celo preklinjati, to v teh krajih ni nič novega. Čeravno so možje iz Slov. Šmihela stali trdni ko skala, vendar je prišlo preveč liberalcev iz drugih vasi (iz naših pa še tistih eden ni prišel, ki smo ga postavili kot volilnega moža!), in tako smo propadli za 7 glasov. V Grabštanju samem je imel tamošnji junaški dekan toliko poguma, da je čisto sam celi liberalni gardi nasproti delal in nabral 28 volilcev okoli sebe, med tem ko so jih nasprotniki 58 imeli. Brez prijateljev tedaj tudi v Grabštanju nismo. Podgrajski župan je tudi gorek prijatelj Grabštanjarjem in „bauernbundu“, zato se je tudi on na vso moč potrudil za liberalno volitev v Medgorjah. Naši so tam že toliko preslepljeni ali pa strahovani, da si k volitvi ne upajo, zato jih je veliko doma ostalo in voljena sta bila 2 liberalca in 1 naš. V Žrelcu smo letos prvokrat ledino orali in ustanovili tam slovensko-katoliško stranko. Pa letos je bila še premlada in preslaba, 15 mož smo menda nabrali, nasprotniki pa so strah imeli in nad 40 liberalcev vkup zbobnali; ko so naši videli, da nič ne opravijo, se volitve niso udeležili. Tudi v Trdni vesi je bil naš napor zastoj.

Sijajno pa smo zmagovali v jugozapadnem delu Celovške okolice, ki se bo odslej lahko imenoval „slovenski kot“. Z veliko večino smo zmagali na Žihpoljah, v Kotmari vesi, v Hodišah, v Bilčovsu, v Vesici in Škofičah. Najbolj pa je nasprotnike prestrašila naša zmaga v Vetrinjah, kjer ima liberalni glavar Moro svojo tovarno in kjer je bila prestolnica rajnega Seebacherja, načelnika „bauernbunda“. Ker so Vetrinje samo eno uro od Celovca, osupnila je ta slovenska zmaga celo Celovške mestjane.

Zdaj stopimo v drugi (Beljaški) volilni okraj, in sicer najprej v spodnji Rež. Liberalci so obdržali Borovlje in Medborovnico, kar se nam tembolj čudno zdi, ker je liberalni kandidat Ghon nasprotnik Ljubeljske železnice. Še celo Podljudeljsko občino so nam liberalci vzeli. Ali so mar Rožani sami svoji sovražniki, da se toliko potegujejo za poslanca Ghona, kateri je nasprotnik njihove železnice? Najbrž so te misli, da bi jim Ljubeljska železnica le škodovala. Mi pa mislimo, da jim bo koristila, ker bodo svoje izdelke prej in ceneje v Trst in čez morje spravili. Šmarjeta, Sele, Svetna ves in Bistrica-Sveče so ostale Slovincem zveste. Posebno v

Bistrici si je g. Tobeitz vse prizadjal, da bi Slovence vrgel, pa jih ni mogel. V Št. Jakobu so menda dobro volili; v Wernbergu pa je za letos še zmagala Oraševa garda. V Ločah so naši popolnoma zmagali. Celo na Gozdanjah je bila letos naša zmaga. Iz Kanalske doline nemamo nobenih poročil. Na Zili so naši zmagali v Bistrici z veliko večino; za malo glasov pa so propadli v Smerčah. Podkloštrum pa se naši niso hoteli volitve udeležiti, „da ne bi bil spet kdo zaboden“. Nam se to ne zdi prav ravnanje. Ako se je izgredev bati, piše se okrajnemu glavarju po štiri orožnike ali pa po celo kompanijo vojakov, in teh dolžnost je, razgrajalce prijeti. Po tej logiki nas bodo nasprotniki prav lahko v kozji rog ugnali: v vsaki občini naredijo pri volitvah kak pretep, mi se zavolj tega drugokrat ne prikažemo na volišče in liberalci potem sami volijo, kakor hočejo. Naša skrb mora biti, da se Beljaški volilni okraj predela, kakor je predlagal gosp. dr. Ferjančič. Paternion naj pride k Špitalu, Št. Mohor pa k Beljaku.

V Štebnu so letos naši zmagali in izbrali 5 mož, ki so volili g. Peitlerja. Ko bi bil Št. Mohor pri nas, bi te glase g. Štih dobil, iz Paterniona pa ni glasu za nas pričakovati.

Čeravno ni šlo vse po naši volji, vendar so te volitve pokazale, da je slovensko-katoliška stranka že močno ukoreninjena v deželi, da vedno narašča, in da je nasprotniki ne bodo z lepa izruvali.

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Vetrinjskega Kloštra. (Srečna volitev.) Naši liberalci so vsi poparjeni, kajti tega niso pričakovali, da bi v Vetrinjah zamogla zmagati slovensko-katoliška stranka. Naši možje so stali ko skala in volili vsi enako. Nasprotniki so privlekli vse na volišče, kogar so le dobili mogli. Enemu so listek v roke potisnili, pa revež brati ne zna, zato mu je moral drug imena iz listka brati, tako da je še le potem zvedel, koga je volil. Po končani volitvi je pritekel nek mladi mož in je prašal: „No, kakošna je bila volitev?“ Nek liberalec poskoči od jeze in reče: „Naš foter je v lebet padel.“ To pa našim zelo mrzi, da je cerkveni ključar iz Nove vesi z liberalci volil! Bolj možko pa se je obnašal Vetrinjski gostir Lederer, ki je z nami potegnil, čeravno mu zna to škodovati. Res se sliši, da so liberalci že sklenili, nič več k njemu v gostilno zahajati. Da se ta škoda poravnava, moramo pa mi Slovenci večkrat stopiti v prijazno Ledererjevo gostilnico. Kakor slišim, so se tudi v Celovcu naše zmage močno prestrašili, kakor nekdanji Rimci Hanibala, ko je s svojo vojsko pred mestom stal. Naši kmeti so zdaj vsi veseli, ker so spoznali, da se tudi pred Celovškimi vratmi lahko zмага, ako so možje vsi enega srca in ako pridejo vsi k volitvi. Tiste besede: „bodo že tudi brez mene opravili“, se moramo na Koroškem čisto odvaditi.

Iz Kotmare vesi. (Volitve v naši okolici.) Volitve volilnih mož na južni strani Celovca so jako dobro izpadle, kakor se je že poročalo v zadnjem „Miru“. V Hodišah se nemškutarji še voliti niso več upali, ter so bili izvoljeni sami naši,

ki so dobili po 62 glasov. Tudi Vetrinjski smo pridobili, kjer je bil dom „očeta“ bauernbunda. Vsa čast gre tedaj trdnim in zavednim Slovincem Vetrinjske občine, da se niso dali ostrašiti po zagriženih nemškutarjih, ki so vporabljali vsa sredstva, da bi zmagali. Jako jasno se toraj vidi, koliko ima Kirschner zaupanja v svoji domači in sosednih občinah. — V naslednjem hočemo nekoliko označiti zvižaje in surovost naših nemškutarjev in slovenskih renegatov. V nedeljo dné 8. februarja oklical je naš občinski sluga, slovenski odpadnik, pred cerkvijo, da bode pri nas v Kotmari vesi volitev treh volilnih mož dné 16. „marca“. Ko ga je potem eden naših občinskih odbornikov poprašal, zakaj je čas napačno oklical, mu je rekel, da se je zmotil, in da bode prihodnjo nedeljo to preklical. V nedeljo potem, dné 15. februarja, je pa pred cerkvijo volitev z novega oklical, ter k temu še naslednje besede pristavil: „So pa eni ljudje pri nas, ti reveži, ter meni v črevlje vtikajo, da hočemo ljudi slepiti, da, kakor so oni hudobni in zaviti, ter sami po sebi mero dol jemljejo, zato mislijo, da so tudi drugi taki.“ Našemu županu čestitamo, da ima tako olikanega občinskega slugo. Kakor se vidi, si naši nemškutarji niso še priučili prave omikanosti od našega učitelja, s katerim občujejo, ukljub temu, da je gospod pri nas že celih devet let nastavljen kot provizorični podučitelj, in je že ob svojem prihodu obljubil, da bode Kotmirčane „lepega vedenja“ učil.

Iz Tinj. (Naša mlada posojilnica.) Kdor se s kmetijstvom peča ali vsaj med kmetiskim ljudstvom živi, ima velikokrat priliko slišati, kako se ljudstvo pritožuje čez slabe čase, čez pomanjkanje denarjev in prevelike davke. Vse te pritožbe so resnične, osobito v slabih letinah, kedar kmet le toliko pridela, da svojo družino komaj preživi. Nastane tedaj lahko denarna stiska in kje dobi naj kmetič denarne pomoči? Bogatini nimajo srca za slovenskega kmeta, dežela tudi ne odpre svoje denarnice kmetškemu prebivalstvu in kam naj se kmetič nasloni in kje naj si pridobi potrebne mu denarne podpore? V to svrhu so iskreni rodoljubi poskrbeli za slovenskega kmeta z napravo malih denarnih zavodov in posojilnic, ktere pomagajo z neznatnimi troški kmetu v potrebi in sili. Tudi Tinje imajo srečo, se ponašati s hranilnico in posojilnico, ktera še le tri mesece od svojega početka šteje, a vkljub svoji mladosti je veliko dobrega storila slovenskemu prebivalstvu. Razpečala je že denarja nad 3000 gld. in od dne do dne se množi število zadrušnikov. Vsak zaveden Slovenec je ponosen na lepem in ugodnem stanju predobre in koristne naprave, a tembolj mrzi nasprotnike, ker uvidevajo, da se slovenski kmet hoče od ptujčeve pete odtrgati in neodvisen biti na svoji rodni zemlji. Odločno se vedite slovenski kmetje za slovensko posojilnico in ne poslušajte ljudi, kteri vas strašijo, rekoč, da bi ne bila dovolj v zanesljivih rokah. Neutruden je odbor, da se posojilnica razcvita in prospava slovenskemu rodu na korist in blagor, nasprotnikom pa v strah in sramoto.

Iz Možice. (Nesrečna volitev.) V nedeljo pred volitvijo slišali smo v cerkvi pastirski list nadškofov in škofov naše države, v katerem so naši višji pastirji opominjali volilce, naj volijo prave može, ki imajo srce za našo sv. vero in našega

svitlega cesarja. Dasiravno so tudi naš gosp. župnik storili svojo dolžnost, vendar ni nič izdalo. Žalibog! zrnje lepih nauk padlo je pri nas večji del na pot, kjer je bilo po liberalnih frazah pohojeno. Nekaj jih je bilo, ki še poslušajo svoje višje pastirje, a premalo, tako smo propadli. Zvedel sem, da je ta liberalna zmaga dva naša volilca tako užalila, da so jima solze v oči stopile. Volilci, ali ne veste, da je dosti ljudij na svetu, katerim nepoštenosti dokazati ne moremo, pa vendar nič ne verujejo, ali jim vsaj ni dosti mar za vero? Takih katoličan ne sme voliti. Strah pred zgubo vožnje in pred zamero sta bila poglavitna vzroka nesrečnega izida volitve. Možičani, vzdramite se in glejte, da boste drugokrat bolje volili!

Iz Št. Vida pod Juno. (Volitev in Mohličani.) V Grabštanju in Št. Petru gori veliki liberalni in „bauernbundarski“ kres, zato pa letijo liberalne iskre tudi v sosedne kraje, v Pokrče, Ličjo ves, Podgrad, Medgorje, Galicijo, Tinje itd. Tudi v Mohličje čez Dravo je priletelo nekaj iskric, tako, da so se Mohličani vžgali za liberalno vero, kakor se je videlo pri naši volitvi, ki smo jo imeli 17. febr. Liberalni Mohličani so najeli 65 letnega sivega starčka, da je agitiral za nemškutarijo in za liberalce. Dirjal je po slovenskih vaséh, da mu je kar vse uprek letelo, in res jih je mnogo premotil, da so glasove dali nekemu nemškemu veleposesniku, ki je bil tudi izvoljen zraven treh naših. Mi tega nismo pričakovali, da bodo vse Mohličje k volitvi prigrmele, zato je naših premalo prišlo, in nasprotnikom se je posrečilo, vsaj enega liberalca nam posiliti. Drugokrat bomo pa že vedeli, kakega duha so Mohličani, in bomo tudi mi v polnem številu prišli. Liberalci so bili vsi veseli, da so vsaj en glas pridobili, zato so se podali v neko liberalno krčmo in so ga tam tako pili, kakor žegnano vodo. Ko so ga že zadosti pod kapo imeli, so se z groznim vriščem in hrupom skozi Št. Vid proti domu podali. Drugokrat bomo župana za stražo prosili, da nam liberalci ne bodo kalili in motili ponočnega pokoja. Dva liberalca sta bojda vpila: „Prokleti Lipuš, mi ti bomo tvoje farške kape že pokazali!“ Naj le gledata, da se spokorita, da ju ne bo Bog pokrtačil; na smrtno uro je duhovnik za vsacega dober, pa vsak ga ni vreden in ga ne doseže. Čudno se nam zdi od dveh gostirjev, ki sta se v našo slovensko občino priselila in tudi od Slovencev rada denar vzameta, pa vendar hočeta vse Slovence v žlici vode popotiti. Ako jima mi Slovenci nismo po volji, naj gresta pa med Nemce, mi se za njima ne bomo jokali. Slovenec je pač prepohlevna duša, zato ga še na njegovi lastni zemlji zaničujejo in strahujejo privandrani ljudje.

Iz Št. Petra pri Velikovcu. (Nesrečna volitev in nje uzroki.) Zvedeli ste že žalostno novico, da smo pri volitvi v Ovbrah propadli katoliški Slovenci, in da so zmagali z graščinskim pritiskom liberalci, ki hočejo tudi med Nemce šteti biti, katerim radi v vseh rečeh za hlapce služijo. Mi Št. Peterčani nismo liberalci, smo tudi pri vseh volitvah odločili za katoliško in slovensko stran. Toda prišlo nas je premalo. Potlačili so nas Ovbrani, ki nočejo duhovnikov za voditelje, ampak liberalno gospodo. Eni ne vejo, kaj delajo; drugi pa prebirajo liberalne časnike in so se iz

njih nasrkali sovraštva do duhovnikov. Oni sicer duhovnike še pozdravljajo (po nemško!), pa njih pozdrav ne gre iz srca. O vi zapeljani ljudje, ki vzdigujete svoje roke zoper duhovnike, le glejte, da vam ne bo še enkrat žal; sami si spletate šibo, katero bo Bog zoper vas vzdignil in ta bo zadela tudi nedolžne! Brez Božjega blagoslova ni srečnega gospodarstva, in brez krščanskega življenja tudi ni srečne smrti! Gorje vam, vi krivi preroki, ki pošteno ljudstvo zapeljujete in mu kradete vero in večno zveličanje! Grozna sodba vas čaka!

Iz Štebna na Zili. (Požar. — Huda zima. — Volitve.) Dne 9. svečana zjutraj ob pol 5. uri smo imeli požar v Gozdinji vesi. Začelo je goreti pri Cipanu, ko so domači še spali. Po leti bi bil ta ogenj nevaren za celo ves, ker se hiša hiše drži. Ubogemu Cipanu je vse zgorelo, le živino so zamogli oteči. — Zima je silno huda, da take ne pomnimo v naših solnčnih hribih. Po kletih nam hoče vse zmrzniti. — V kratkih dneh bomo imeli volitve. Prav veseli smo pastirskega lista, v katerem nas višji pastirji osrečujejo za boj proti brezvercem v blagor Avstrije in katoliške cerkve. Storili bomo, kar je mogoče, pa žalostno je, da ljudje ne poslušajo več poslancev Božjih, ampak rajši tekajo za krivimi preroki. Bodo se pač še kesali!

Iz Pliberka. V našem maslenem mestecu si mnogo glave lomijo, koga bi v državni zbor poslali. Za take malenkosti pa se jaz malo brigam, in volim rajše krčme, v katerih bi se našlo natorno vino, — v sedanjih liberalnih časih bela vrana. Pridem v krčmo, kjer se moji vinski bratci živahno posvetujejo, koga bi za državnega poslanca volili, da bi petdesetim mestnim devicam, ki so na pust ploč vlačile, petdeset bogatih nemških ženinov oskrbel. Zdelo se mi je, kakor bi nekteri zahtevali, naj se voli g. Plavetz, češ, on zna najmočnejše po slovenskih duhovnikih mahati. Drugi so hoteli, naj se kandidatje vagajo. Najtežjeji bodi Pliberški poslanec. Njim so ugovarjali tretji, ki si želijo moža, ki je mestnemu grbu (krilatemu volu) po glasu in možganih najbližej in najbolj podoben. Izpijem hitro, obrišem si brke in rečem modrijanom: „Volite, kogar hočete, le mene ne, zato ne, ker sem pošten Pliberčan!“ Čudno; nisem niti pil, niti se z mestjani kregal, ker vse, kar ste brali, se mi je le sanjalo. — Bfít Gott!

Iz Gorenjskega. (Krive prisege.) Letošnji postni list ljubljanskega knezoškofa je razpravljal krive prisege. Čeravno je naše ljudstvo vse katoliško, vendar ljulike se ne manjka in najdejo se večkrat brezvestni ljudje, ki po krivem prisežjo. Na podlagi takih priseg se delajo potem krivične sodbe, ki jemljejo enim čast, drugim blago. Zeleti bi bilo, ko bi se poslanci zato potegnili, da bi se kazni za krivo prisego poojstrila. Tak lump, ki se Boga ne boji, ker ga ne vidi, se bo potem vsaj posvetne kazni bal, in krive prisege bodo redkejšje postale.

Kaj dela politika.

Čas trdega volilnega boja je, hvala Bogu, prestan, dan za dnevom prihajajo poročila, kdo je bil voljen tu ali tam. Kedar bodo volitve končane,

bomo našim bralcem že povedali, koliko poslancev so različne stranke pridobile ali zgubile; danes nam to še ni mogoče. Toliko se pa že zdaj vidi, da bo nemška liberalna stranka močno oslabela; na Štajerskem so jo čisto iz dežele pregnali, tam so voljeni ali Slovenci, ali nemški katoličani ali pa nemški národnjaki, to so taki, katerih bog je nemška národnost, za Jude pa ne marajo. Zdi se, da bo ta stranka precej narastla. Tudi na Koroškem ima ta stranka mnogo privržencev. Ta stranka je ustanovila zloglasno društvo „Südmark“, pa tudi novo društvo „Deutscher Volksverein“, ki se je zdaj v Gradcu ustanovilo, je menda z njenim maslom zabeljeno. — Višje sodnije predsednik g. Waser v Gradcu je poslal sodnikom okrožnico, v kateri se huduje nad antisemiti, ker delajo sovraštvo zoper Jude. Antisemitom pa ta okrožnica ni po volji in grozijo že, da bodo to stvar v državnem zboru v razgovor spravili. — Ker se Lahi toliko potegujejo za svojo gimnazijo v Zadru, hočejo jim Hrvati tisto pustiti in za sebe ustanoviti posebno hrvaško gimnazijo v Zadru. — Nemško-češki graščaki (ustavoverci) so izdali volilen oklic, ki ni več tako bojevit, kakor v prejšnjih letih, ampak pravi, da „se morajo potrebe drugih národov soditi brez predsodkov“. To je že beseda, ki nam ugaja in dokazuje, da se ti možje bližajo Taaffeju. — Na Ogorskem je še zmirom stara pravica, namreč taka, da je nič ni za druge národe, samo Madjar vse velja. Ker hočejo siloma druge národe pomadjariti, izmislili so si take šole, v ktere morajo že triletni otroci hoditi, ko še skoro nič govoriti ne morejo; v teh otroških vrtilih se pa le madjarsko govori, in tako upajo Madjari že majhne otroke drugih národov navaditi madjarskega jezika. To se pa Rumuncem ne dopade; oni hočejo, naj tudi njih otroci Rumunci ostanejo, kakor so sami. Zato se rumunski možje zbirajo in glasno godrnjajo čez te madjarske šole. Ali bo pa kaj pomagalo? Do zdaj je Madjarom še vse obveljalo.

Na Španjskem so volitve srečno končane za katoliško stranko. — Sv. Oče se veliko peča s socialnim vprašanjem, t. j. oni premišljujejo, kako bi se dal pravično poravnati prepir med bogatimi in revnimi, med posestniki in siromaki, med gospodarji in delavci. Ker to reč študira tudi francoski grof de Mun, poklicali so ga zdaj sv. Oče k sebi v Rim, da se z njim posvetujejo. — Nemški cesar ima svoje križe z Bizmarkom. Odkar je bil iz službe djan, Bizmark ne jenja, cesarski vladi nagajati, jo črniti po časnikih in trditi, da vse narobe gre, odkar on ni več minister. Cesar sam ne ve, kaj bi s tem človekom počel; prijeti ali zapreti si ga ne upa, ker je veliko ljudij, ki Bizmarka visoko cenijo in mu vse verujejo. Zdaj se celó govori, da se bo dal Bizmark za poslanca voliti. — Nemci imajo v zadnjem času res smolo. Zdaj so hoteli v Berlinu napraviti umetniško razstavo, pa nobeden jim tje priti noče. Francoske slikarje so vabili na vse pretege, še sama prejšnja cesarica (Friderikova žena) je šla zavolj tega v Pariz, pa nič ni opravila. — Pa to je še malenkost proti temu, da se bo razdružila trodržavna zveza, kakor kažejo vsa znamenja. Avstrija se bo zvezala najbrž z Rusijo in Francosko, in če se to posreči, bomo tako na varnem,

da se število vojakov res lahko zmanjša. — V južni Ameriki ni miru. Še vedno se nadaljuje boj med Čilenskimi puntarji in vladno vojsko. Poslednja je bila tepena pri Tarapaki. Zdaj so ustaši bombardirali primorsko mesto Ikik (pri tem je bilo umorjenih 200 žensk in otrok), dokler se jim ni podalo. Čuje se pa, da so se morali spet umakniti. — Tudi iz Argentinije se poroča o novih nemirih.

Gospodarske stvari.

Kolikanj koristi, ako travnik spomladi prebranaš? Nekdo je imel štiri jednako velike travnike. Prvega ni ne prebranal in ne pognojil. Pridelal je na njem 377 kilogramov sena. Drugega je pognojil, pa nič prebranal. Dobil je sena 833 kilogramov. Tretjega je prebranal, toda nič pognojil. Donesel mu je sena 770 kilogr. Četrtega je prebranal in pognojil. Nakosil je na njem 1563 kilogramov sena, torej štirikrat več, kakor na prvem.

„Dom.“

Padlo živino — konje, vole ali svinje — spraviti z mesta, da vstane, je navadno jako težko. Pogosto se rabijo pripomočki neusmiljeni in grozoviti. Neki gospodar, kteremu so se utrujeni voli vlegli in niso bili več z mesta spraviti, poskušal je vse mogoče; pretepal jih, zbadal v rep, pekel a brez vspeha. Sledujoč mu šine v glavo misel, kaj ko bi živalim zamašil smrček s pestjo trave. To stori. Ko volom vsled zamašenega smrčka zraka zmanjkuje, skušajo sopsti, ter med tem, ko zrak lové, vstanejo. Ta pripomoček je neki vselej pomagal.

„Dom.“

Za pouk in kratek čas.

Kardinal Lavižeri.

Seme, ki se v zemljo pokoplje, ostane nekaj časa mrtvo, še le pozneje začne rasti in kal poganjati. Ravno taka je z besedo Božjo, ki jo sv. cerkev širi med národe. Več ali manj se vsako ljudstvo obotavlja, prej da se odloči, zapustiti svoje stare šege in poprijeti se svetih resnic. Nazadnje pride pa vendar čas, ko se beseda Božja sprejme in sad obrodi. Ravno tako je res, da dostikrat drug seje in drug žanje. V prejšnjem stoletju so modrijani pred francosko prekucijo lahko zapisali na svoje bandero: „Rešimo sužnje!“ ko so to samo pisali, pa nič storili, da bi se to tudi uresničilo. Pozneje je prekucija to krščansko načelo zavila v besede: libérté, égalité, fraternité (svoboda, enakost, bratovstvo.)

Oproščenje sužnjev in prepoved kupčije s sužnji je bil predmet, s kterim se je več let govorilo, posvetovalo in sklepalo na Angleškem, Francoskem in v drugih deželah. Pa dolgo časa je dobičkarja nasprotovala blagi nameri. Konečno se je vendar doseгло, da so krščanski národi oprostili svoje sužnje v Ameriki in Afriki. Toda mohamedanski vladarji so ohranili suženjstvo in kupčijo s sužnji do današnjega dné. Tako je Afrika še vedno izročena grozovitostim človeškega lova. Toda tako ne sme ostati zanaprej.

Kakor pri vseh dobrih rečeh, tako se je tudi zastran oproščenja sužnjev postavila sv. cerkev na

čelo vsega gibanja. Meseca maja 1850 so papež Pij IX. srečnega spomina zveličanim prištevati Petra Klaverja in tako pokazali svojo skrb za „ljube črnce“, za katere je deloval Klaver do svoje smrti. Sedaj slavno vladajoči papež Leon XIII. pa so dali temu boju za civilizacijo (krščansko omiko) novo moč: oni so Klaverja postavili na altar, prištevši ga svetnikom; ob enem pa so slovesno blagoslovili misijo ali nalogo, katero si je postavil kardinal Lavižeri.

Dne 24. maja 1888 je predstavil sv. Očetu romarje iz Afrike, in sv. Oče so ginjeni govorili te besede: „To, kar nikdar ni prenehalo, napolnjevati Našo dušo z žalostjo in sočutjem, je misel, da je toliko število človeških bitij uklenjenih po sili in lakomnosti v sramotno in poniževalno sužnost. Mi smo vabili in živo naprosili vse tiste, ki imajo oblast v rokah, naj bi konec storili tej sramotni kupčiji z ljudmi in naj bi rabili vse pomočke, da ta rana ne bo dalje grčila človeškega rodu. Posebno štejemo na Vas, moj gospod kardinal, da bote omogočili težavno delo in pospeševali misijone v Afriki. Mi poznamo Vašo delavno in umno vnemo in vemo vse, kar ste do zdaj storili in imamo zaupanje, da se ne bote utrudili, dokler ne izvršite svoje velike naloge.“ Zaupanje sv. Očeta v kardinala Lavižerija ni bilo goljufano. Čast in hvala temu možu, ki je že toliko storil za oproščanje sužnjem! Kakor vsi resni možje, tako je tudi on prepričan, da omika ni mogoča brez krščanske vere. Ustanovil je tedaj duhovsko družbo, ki z gorečnostjo in srčnostjo deluje v apostolskem duhu in pridobiva za vero črne zamorce v Afriki. Teh misijonarjev, ki jih zamorec „bele očete“ imenujejo, je zdaj že nad dve sto. Že mnogi teh očetov so dali kri in življenje v svojem svetem poklicu. Kakih dvanajst so jih pobili divjaki, nad petdeset jih je pomorila vročina. Njih bojne straže obdajajo že vse sovražne zasede. Pa slavni prelat je moral gledati, kako so trgovci s sužnji odbijali in uničevali vse njegove naklepe in blage namene, kajti ti brezsrčni ljudje so podvojili svoje moči, da so ostali gospodarji v deželah, kjer hodijo na človeški lov in rop. To pa kardinala ni plašilo, ampak še bolj osrčilo; razširil je svoje načrte in se odločil, da pojde po vsej Evropi, da jo z gorečo besedo ogreje za novo križno vojsko. Do zdaj je pridigoval že na Francoskem, Belgijskem, Angleškem, Laškem in Nemškem. Njegova gorečnost vse poslušalce presunja in za seboj potegne; pod njegovimi koraki vstajajo in rastejo protisuženjske družbe. Iz milodarov se je nabral že velik zaklad, ki bo služil za vojsko proti zverskim roparjem človeškega mesa. Že je zbranih nekoliko srčnih vojakov okoli kardinala; kakor nekdanji „križarji“, se hočejo zdaj tudi ti s telesno silo mohamedanski nečlovečnosti nasproti postaviti. Kardinal je izdal oklic na vse tiste, ki se za to reč ogrevajo. On ne dela razločka med vernimi kristjani in takimi, ki so to le še po imenu in krstnih bukvah; on ne tirja družega, ko čut človekoljubja, to je, usmiljeno srce. Pa kardinal priznava, da začetek tega gibanja duhov je prišel iz Rima, od sv. stolice Petrove. Kardinal noče več biti, ko odmev in poslanec sv. Očeta. Cela sv. cerkev s papežem, škofi in zvestimi verniki se giblje prešinjena z nekim novim občutkom in se pripravlja na novo kri-

žarsko vojsko, ki se bo vzdignila s klicem: „Bog to hoče!“

Smešničar.

Gost: „Gospod krčmar, vas pa ne bodo vzeli k vojakom. Krčmar: „Zakaj ne?“ Gost: „Zato, ker nemate prave mere.“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Družba sv. Mohorja hoče novo hišo zidati in je stavbeni načrt predložila Celovškemu magistratu. Človek bi mislil, da se bodo mestni očetje razveselili, če se mestnim obrtnikom kak zaslužek odpre, namesto tega pa so se le prestrašili, ko so zvedeli, da pride na hišo slovenski napis. Kdo bi mislil, da se Celovška gospoda slovenske besede tako boji! Kedar pa kmetje v mesto kaj kupit pridejo, takrat znajo pa vsi Celovčani slovensko; to je res čudno. Družba se pa ne bo udala, in Celovčani se bodo počasi že navadili slovenskih napisov. — V Tinjah dobijo pošto. — V Celovcu se je ustrelil 18letni urarski učenec Morre. — Vjeli in v Celovško ječo so pripeljali tistega Kneza, ki jo je bil s tujim denarjem lani popihal iz Celovca. — Tisti Peter Kofler, ki je pri Špitalu nekega kupca umoril in mu denar vzel, ne bo obešen, ampak 20 let bo sedel; svitli cesar so mu kazen olajšali. — Neki potepuh je napadel kmetskega sina Jožefa Zimo iz Škofič, ko je šel iz Beljaškega sejma. Hotel ga je z nožem zabosti, pa nož je odskočil na listnici, potem je pa Zima palico zavihtil nad hudobnežem, da je pobegnil. — Grad Tanzenberg pri Gospi Sveti je kupil vitez Gutmannsthal za 23.000 gld. Kakor znano, ima ta grad 365 oken, 52 izb in 12 vrat. — Vojaške novince bodo letos pobirali: v Št. Pavlu 13. in 16. marca, v Pliberku 16. in 17. marca, v Velikovcu 21., 23. in 24. marca, v Beljaku 8., 9., 10. in 11. aprila, v Št. Mohoru 16. aprila, v Celovcu za okolico 4., 5. in 6. aprila, v Borovljah 8. maja. — Posojilnica v Ločah je imela lani 147.242 gld. prometa, 316 družnikov, 4500 gld. v deležih, hranilnih vlog 46.931 gld., izposojenih pa 51.391 gld. Čistega dobička je bilo 548. — Za družbo sv. Cirila in Metoda so darovali Ožbe, Štefan in Lojze Prosekar 3 gld. Živeli! — Naš rojak Karol Pečnik, unuk nepozabljivega Antona Janežiča, je spisal „Slovensko slovnico“ za Nemce. Ni namenjena za šole, ampak za odraslene Nemce, ki živijo med Slovenci in bi se radi slovenščine naučili, za trgovce, obrtnike, uradnike, zdravnike itd. Zavolj tega je tudi slovnica bolj za praktično potrebo uravnana. Glavna teža se poklada na vaje in pogovore; dobro je pa tudi, da so zaznamovani naglasi. Tudi na razna narečja se je pisatelj oziral, in to je prav, kajti kdor ima občevati s prostim ljudstvom, se mora privaditi tudi narečju tistega kraja. Založil je slovnico bukar A. Hartleben na Dunaju. Ravno tam je izišla tudi „Laška slovnica“, ki jo je spisal slavnoznani jezikoslovec prof. Fernasari. Da je knjiga praktična, vidimo že iz tega, ker se je zdaj že v tretje natisnila.

Na Kranjskem. V Budanjah pri Vipavi je novorojenček zmrznil v postelji! — V Radovici pri

Metliki je zmrznila neka stara žena. — Pogorel je Zele v Hrastju na Notranjskem. — Pri Kamniku je Val. Komatar ubil Jožefa Balantiča. — Posojilnica v Logatcu šteje 363 družnikov, 30.294 gld. hranilnih vlog, izposojenih pa ima 31.266 gld. — Posojilnica v Črnomlju ima hranilnih vlog 45.639 goldinarjev, izposojenih pa 49.318 gld. — Pisateljsko podporno društvo v Ljubljani bo začelo nabirati doneske za Prešernov spomenik in razpošilja oklice. Ker je Prešern najboljši slovenski pesnik, bomo tudi mi Korošci radi nekaj dali v ta namen.

Na Štajerskem. V Dolu pri Hrastniku so tatovi pokradli pri g. kaplanu Bogataju. — Divjega merjasca je nek hlapec ubil pri Gradišču blizu sv. Barbare. — V Konjicah je čevljar Faktor z lopato ubil delavca Kresnika. — V Štebnu pri Laškem trgu je 19letni bebec (trap) Presjak ubil 2letnega otroka. Pred par letmi je ta trap nekega otroka v vodnjak vrgel. — V Celju so bili obsojeni: Jože Otorepec zavolj uboja na 5 let; Alojzija Lodec zavolj tatvine na 2 leti; Janez Skolec, ker je denar delal, na 5 let; Anton Skolec, ki mu je pomagal, na 18 mesecev; Jože Drevenšek zavolj tatvine na 3 leta; Jože Koritnik zavolj uboja na 3 leta; Karl Glas zavolj poskušenege umora na 7 let; Jože Polajšar zavolj umora na smrt. — Mariborska posojilnica ima hranilnih vlog 482.377 goldinarjev, izposojenih pa 491.496 gld., združnikov je 1808. — Pri Ivancih je zmrznil posestnik Jože Klobasa. — V Radgoni se je zadušila 19letna dekle. — Pri Slov. Bistrici je posestnik Koren ubil viničarja Stoparja. — V Gradcu si je zavdal Fleischmann, vodja društva „Selbsthilfe“, ki je denar izposojevalo. Izneveril je blizo 70.000 gld. Tudi v Celovcu je opeharil nekatere trgovce za veliko denarja.

Na Primorskem. Goriška ljudska posojilnica ima hranilnih vlog 58.990 gld., izposojenih pa 81.502 gld. — Zaprl so v Trstu neko Marijo Gabrovič iz Tolmina, ker je ljudi zdravila.

Zahvala.

Vsem č. gg. volilcem in volilnim možem, ki so nama skazali svoje zaupanje, se za to srčno zahvaljujemo. Zvesto hočeva služiti tudi nadalje domovini svoji in ostaneva udana geslu: „vse za vero, dom, cesarja!“

France Muri.

Martin Štih.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica na Djekšah bode imela svoj **redni občni zbor** dne 15. marca 1891 ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Lovro Pokerkšnika p. d. Kramarja na Djekšah z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo o pretečenem upravnem letu. 2. Volitev odbora in nadzorstva. 3. Slučajni nasveti. — K obilni udeležbi prijazno vabi **ravnateljstvo.**

Vabilo.

Posojilnica v Tinjah imela bo svoj **občni zbor** na god sv. Jožefa dne 19. marca ob treh popoldne v gostilni pri Krajcarju na cesti. Spored: 1. Volitev odbora. 2. Računsko poročilo. 3. Razni nasveti. Vse združnike uljudno vabi **odbor.**

Loterijske srečke od 28. februarja.

Gradec 65 7 49 11 87

Dunaj 16 28 37 77 29

Tržno poročilo.

V Celovcu je biren:		Sladko seno	2 gld. 50 kr.
pšenica po	5 gld. 50 kr.	kislo	2 " — "
rž	5 " — "	slama	1 " 50 "
ječmen	4 " 20 "	meterski cent (100 kil.)	
oves	2 " 50 "	Frišen špeh kl. — gld.	60 kr.
hejda	4 " 70 "	maslo	1 " — "
turšica	3 " 90 "	mast	75 "
pšeno	6 " 50 "	Navadni voli	100—120 gld.
proso	— " — "	pitani voli	120—190 "
grah	— " — "	junci	60—90 "
repica	1 " 20 "	krave	60—120 "
fižol, rudeči	— " — "	junice	50—80 "
Deteljno seme — do — gld.		prešički	5—15 "
100 kil.			

Oglasila.

Št. 529.

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče v Pliberku daje na znanje, da se je dovolila prostovoljna dražba na 1840 gld. 69 kr. cenjenega nepremakljivega posestva umrlega Matjaža Leimisch-a, p. d. Derbič-a, vlož. št. 3, kat. obč. Stražiše, in na 905 gld. 31 kr. cenjenih setev in drugega premakljivega blaga.

Za izvršitev sta odredjena dva dražbena dneva pri Derbiču v Stražiših, in sicer:

1. za dražbo posestva vlož. št. 3, kat. obč. Stražiše, na dan 11. marca 1891 dopoldne od 10 $\frac{1}{2}$ do 12. ure;
2. za dražbo živine, žita, krme in poljskega orodja na dan 11. marca 1891 popoldne od 1. do 4. ure;
3. za dražbo ostalega premakljivega blaga in setev na dan 18. marca 1891 dopoldne od 10 $\frac{1}{2}$ do 12. ure in popoldne od 1. do 4. ure.

Posestvo se bo oddalo le za ali čez cenilno vrednost, setve in drugo premakljivo blago pa tudi pod cenilno vrednostjo.

Pogoji, po katerih ima vsak ponudnik dražbenemu komisarju pred ponudbo 200 gld. kot varščino vročiti, cenilni zapisnik in zemljiške knjige se morejo pri tem sodišču pregledati.

V Pliberku, 3. februarja 1891.

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožni, in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je njihovo gmotno stanje vredjeno, ponuja se z oddajo službe **potovalnega zastopnika**, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti, in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika, zagotoviti si, ako se njih sposobnost dokaže, sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo, ki vsem tem zahtevam vstrežajo in ki imajo **veselje do potovalnega** posla in so vajene, svoje dolžnosti z **resnostjo**, pridnostjo in **žilavo vstrajnostjo** izpolnovati, pri čemur se pa tudi **brezmadežno** obnašanje zahteva.

Lastnoročne, nemško in slovensko pisane prošnje, katerim se morajo priložiti **prepiši** spricval, naj se pošljejo pod „11.471“ v Gradec, poste restante.

Služba mežnarja in organista

je izpraznjena v Vetrinjah. Prednost imajo samci, in ki znajo kako rokodelstvo. Prošnje naj se pošiljajo na župnijski urad v Vetrinjah (Viktring bei Klagenfurt).

AUSTRIA-CARBOLINEUM

izdelujeta

Strauss in Deutsch v Theresienfeldu.

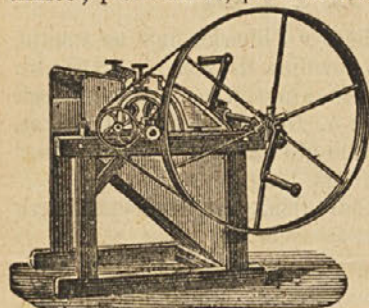
To je barva, ki se prav dobro rabi za pobarvanje desk, plotov, gospodarskih poslopij, orodja, vozov, tlesnic, vrat, mostov, jezov, trt, drevesnih debel, čolnov itd.

Zalogo za Velikovec in okolico ima

Franc Ronki st.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo,

plugi, brane, poljski valjarji, sejalnice, stroji za košnjo, za preobračanje sena, konjske grablje, tlačilnice za seno, mlatilnice, pretresalnike, premikalnice trijerji, žitne čistilnice, koruzne robkalnice, rezalnice, ročni mlini, reporeznice, sadni mlini, sadne stiskalnice, mečkalnice za grozdje, vinske stiskalnice, stiskalnice za olje, stroji za peronosporo, sadne lupilnice, sušilnice za sadje in zelenjad, sesalke za vino, uprava za kleti, sesalke za vodnjake, okrožne pile (žage), decimalne tehtnice, vozalnice za sode, stroji za vrtnanje avtomatične stiskalnice za sladko krmo, perilnice, stroji za čiščenje prediva itd.

zovi za živino, separatorji za mleko, dvigalnice za sode, stroji za vrtnanje avtomatične stiskalnice za sladko krmo, perilnice, stroji za čiščenje prediva itd.

Vse izvrstno delo, po nizkih tovarniških cenah.

Poroštvo; ugodni pogoji za plačevanje; čas poskušnje! Tovarna za kmetijske in vinorejske stroje

Ign. Heller na Dunaju,

II. Praterstrasse 78.

Ceniki z mnogimi podobami na 144 straneh v nemškem, slovenskem in laškem jeziku se dobijo na željo zastonj.

Pošteni zastopniki se povsodi sprejemajo.

Priložnost.

Majhna, dobro oskrbljena pivovarna in gostilnica v velikem trgu pri železnici se zavolj družbinskih razmer prodá ali pa v najem dá. Kje? pové uredništvo „Mira“.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Deteljno seme, suhe črešplje in maslo

kupuje po najvišjih cenah

J. E. Smolnikar

v Celovcu, stolne ulice (Domgasse) šte. 16.

pripravljena od lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani, je uplivno zdravilo, ki krepi želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovi ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov ureja, zdravi, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenic za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.62; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. — V Celovcu prodaja jih lekar Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

Naznanilo.

Udano podpisani dovoljujem si mojim čestitim kupovalcem iz mesta in dežele uljudno naznaniti, da sem dné 3. januarja t. l. na novo odprl

podružnico svoje kupčije s tržaškim blagom

na starem trgu št. 19, to je četrta hiša od hranilnice proti staremu trgu, v kateri bodem prodajal **sladkor, surovo in žgano kavo, moko** (poznano najboljšo vrsto), **špirit, rženo žganje**, fini ameriški **petrolej** in razno drugo tržaško blago najboljše vrste. Vsakdo se lahko prepriča, da dobi pri meni vsikdar izvrstno ter sveže (frišno) blago in najboljši kup. Ob jednem priporočam prav gorko tudi mojo glavno prodajalnico v Burggasse št. 12. in zagotavljam dobro postrežbo.

S spoštovanjem

FERD. MUSSI,

Stari trg št. 19. Burggasse šte. 12.
(„pri zlatem vencu“). („pri sladkornem klobuku“).

PETER MAYER,

šolske ulice šte. 18

pri „zlatem križu“ v Celovcu,

priporoča vsakovrstno, najboljše in čisto suho moko, vsaki dan frišne droži, izvrstno maslo, južno sadje, dišave, sladkor, kavo in različno drugo tržaško blago, vse prav dober kup.

Postranski zaslužek,

ki se vedno množi in dolgo let trpi, si lahko pridobijo spretni in zanesljivi možje, ki so kot pošteni na dobrem glasu, ako živijo v takih razmerah, da pridejo z ljudmi mnogo v dotiko. Dosluženi orožniki in podčastniki imajo prednost. Ponudbe in vprašanja naj se pošiljajo pod: „G. S. 1891, Graz, post. rest.“

Lastnik in izdajatelj Gregor Einspieler, župnik v Podkloštru. — Odgovorni urednik Filip Haderlap.

Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.